

22^e Pieterpad Susteren-Sittard 16-18 november 2007

Wederom waren wij te gast op mini camping “Hommelhof” te Susteren.

Het was een koude, doch droge vrijdag en iedereen dook na aankomst bij elkaar in de caravan om de laatste nieuwtjes aan elkaar door te geven.

's-Avonds tijdens de inschrijving had de kampcommissie voor een hapje en een drankje gezorgd in de oude stal, die zo goed en zo kwaad als het ging verwarmd werd door een tweetal vuurkorven.

Zaterdag, was qua weersomstandigheden, een prachtige wandeldag en na de opening en het gebruikelijke appeltje gepakt te hebben, toog iedereen wandelend vanaf de camping richting Sittard.

Door wegomleggingen konden wij niet de in het boekje vermelde route volgen. Deze liep nu voor een groot gedeelte over Duits grondgebied..

Na Susteren doorgelopen te hebben, liepen wij over het fietspad langs struikgewas,

hetgeen vervolgde via, door de modder, bijna niet begaanbare landwegen om uiteindelijk

over de grens met Duitsland te gaan, waar de situatie niet veel beter was.

Na Ischenbruch bleef de route nog steeds modderig om uiteindelijk in Millen uit te komen. Na Millen liepen wij stroomopwaarts langs de Vloedgraaf, een gekanaliseerde beek, die ons uiteindelijk in Sittard bracht.

Deze route was, in vergelijking met wat wij gelopen hebben, één van de minst fraaie. Ook misten wij op deze route een café of restaurant om even uit te rusten en het nodige tot ons te nemen.

Wellicht gesloten of opgeheven vanwege de zwaar bemodderde wandelaars?

In het gezellige centrum van Sittard konden wij ons in ieder geval tegoed doen aan al het lekkers wat de horeca te bieden had, hetgeen wij onderweg zo node hebben gemist.

Na de rustpauze en nog even het centrum bekeken te hebben, liepen wij naar het station om daar de trein terug naar Susteren te nemen.

Vanaf het station in Susteren was het een klein half uurtje lopen naar de camping, waar wij nog even konden genieten van een hapje en een drankje om tegen 18.30 uur richting restaurant Slekkerhoaf in Slek te gaan, waar wij voor een “geringe”(hoe regelt die kampcommissie dat toch allemaal) prijs een 3-gangen menu kregen geserveerd. Wat een gezelligheid en herrie was het die avond weer. Het kon dit weekend niet op; dachten wij uit te kunnen slapen van de enerverende zaterdagavond, werden wij zondagochtend wakker geschud door geklop op de caravan.

Staan daar een paar commissie leden met een champagne ontbijt en de zondagskrant voor de caravan!

Wij kunnen stellen dat het Pieterpad gebeuren voor dit jaar met een echt verwen-weekend werd afgesloten.

Tekst: Duco van den Heuvel

Foto's: Duco van den Heuvel